

2021.11.30. Bibliaóra

Előfohász: „¹⁹És mi nem pártolunk el tőled. Tarts életben bennünket, és mi segítségül hívjuk nevedet. ²⁰URam, Seregek Istene, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk!”(Zsolt80,19) Ámen

Ének: 105.zsoltár: „Adjatok hálát az Istennek...”

Előima:

Kegyelemnek és békességnek Ura!

Hálánkat hozzuk ma Eléd, Aki naponként kész vagy szövetséget kötni a Téged keresővel. Köszönjük Neked, hogy nem hagysz bennünket ma sem a sötétségben, hanem Szent Igéddel kiemelsz abból a világból, ami olyan sokszor megnyomorítja az életünket és kapcsolatainkat.

Megvalljuk Előtted, hogy nem vagyunk méltóak határtalan kegyelmedre, de kérünk, könyörülj rajtunk. Te indítsd szívünket bűnvallásra, s Lelked erejével vezesd a mi gondolatainkat. Urunk növeld a mi hitünket, hogy minden időben úgy tudjunk Rád tekinteni, mint ígéreteit betartó Urra. Vedd el a kételkedést és a sokszori hitetlenséget a mi bensőnkéből és fordítsd tekintetünket egyszülött Fiad irányába, aki értünk jött a Földre, hogy megmentse az életünket. Érte kérünk, áld meg elcsendesedésünket, hogy megvizsgálva magunkat, felismerve bűneinket, őszintén meg tudjuk vallani és bánni Előtted mindazt, amit ellened és felebarátaink ellen tettünk. Áld meg ennek a városnak minden igével élő személyét. Szólj hozzánk Urunk ma is Igéd erejével. Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg minket. Ámen

Ószövetségi ígérés: Zsoltárok könyve 105

„¹Adjatok hálát az ÚRnak, hívjátok segítségül nevét, hirdessétek tetteit a népek közt! ²Énekeljete, zengjete zsoltárt neki, emlegessétek minden csodáját! ³Dicsőítsétek szent nevét, szívből örüljenek, akik keresik az URat! ⁴Folyamodjatok az ÚRhoz, az ő hatalmához, keressétek orcáját szüntelen! ⁵Emlékezzetek csodatetteire, amelyeket véghezvitt, csodáira és döntéseire, ⁶ti, Ábrahám utódai, kik szolgálai vagytok, Jákóbnak fiai, kiket kiválasztott! ⁷Ő, az ÚR a mi Istenünk, az egész földnek szólak döntései. ⁸Örökké emlékezik szövetségére, ezer nemzedéken át is az adott szavára, ⁹amelyet Ábrahámmal kötött, ahogy Izsáknak megesküdött. ¹⁰Jákób elé tárta, elrendelte, Izráelnek örök szövetségül: ¹¹Neked adom – mondta – Kánaán földjét kiosztott örökségül! ¹²Akkor még alig néhányan voltak, kevesen éltek ott mint jövevények. ¹³Nemzettől nemzetig vándoroltak, egyik országból a másik

néphez. ¹⁴De senkinek sem engedte elnyomni őket, sőt királyokat is megintett miattuk: ¹⁵Ne nyúljatok fölkeztjeimhez, prófétáimat se bántsátok! ¹⁶Azután éhínséget idézett elő a földön, eltörte a kenyér botját mindenütt. ¹⁷De elküldött előttük egy embert, a rabszolgának eladott Józsefet. ¹⁸Lábát bilincsbe szorították, őt magát vasra verték, ¹⁹míg jóslata be nem teljesedett, és az ÚR szava igazolta őt. ²⁰Üzent érte a király, és szabadon engedte, a népek uralkodója kiengedte őt. ²¹Úrrá tette palotájában, egész vagyonának kormányzójává, ²²hogy a vezetőket tetszése szerint oktassa, a véneket bölcsességre tanítsa. ²³Így került Izráel Egyiptomba, jövevényként Jákób Hám országában élt. ²⁴Igen szaporává tette népét az ÚR, erősebbé ellenségeinél, ²⁵akiknek szívét megváltoztatta, hogy gyűlöljék népét, és bánjanak álnokul szolgálival. ²⁶Elküldte szolgáját, Mózeset és Áront, akit kiválasztott. ²⁷Ezek csodálatos dolgokat vittek véghez köztük, csodákat Hám országában. ²⁸Sötétséget küldött, és sötét lett, mégis ellenálltak szavának. ²⁹Vizeiket vérré változtatta, és elpusztította halaikat. ³⁰Békák hemzsegték földjükön, még a király szobáiban is. ³¹Szavára bögölyök jöttek meg szúnyogok egész területükre. ³²Eső helyett jégesőt adott nekik, földjükre lángoló tüzet. ³³Elverte szőlőjüket és fügefájukat, összetörte határukban a fákat. ³⁴Szavára sáskák jöttek és számtalan szöcske. ³⁵Felfaltak országukban minden fűvet, felfalták földjük termését. ³⁶Végül megölt országukban minden elsőszülöttet, férfierejük első termését. ³⁷Őket pedig kihozta, megrakva ezüsttel, arannyal, és törzseikben nem akadt botladozó. ³⁸Örültek kivonulásuknak az egyiptomiak, mert rettegés szállta meg őket miattuk. ³⁹Felhőt terített rájuk oltalmul, és tűzzel világitott éjjel. ⁴⁰Kérésükre fűrjeket hozott, és mennyei kenyérrel tartotta jól őket. ⁴¹Megnyitotta a kősziklát, és ömlött a víz, folyó áradt a szomszéd földön. ⁴²Mert emlékezett szent ígéretére, melyet szolgájának, Ábrahámnak tett, ⁴³és kihozta népét örvendezve, választottait vigadozva. ⁴⁴Pogányok országát adta nekik, nemzetek munkájának gyümölcsét örökölték, ⁴⁵hogy megtartsák rendelkezéseit, és megfogadják tanításait. Dicsérjétek az URat!”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

A zsoltáros Isten csodatetteire emlékezik, miközben felszólítja a gyülekezetet a hálaadásra. A zsoltár nem egyszerűen egy tanítóköltemény, hanem istentiszteleti használatra is szánták. Itt nem a teremtő Isten van már megemlítve, hanem az az Úr, aki gondoskodott népéről. Az események felsorolásában párhuzamot vonhatunk a 78.zsoltárral.

Ezek a tettek egyértelműen úgy vannak értelmezve, mint Isten keresésére való felszólítás. Akik keresik az Urat, azok tudnak igazán örülni és dicsőíteni szent nevét.

Isten orcáját keresni és Isten orcája előtt lenni egy olyan állapot, amelyben az ember részesül Isten áldásaiban. Az Úr orcájának a keresése, az Ige olvasása, akár istentiszteleten az Ő nevének a magasztalása örömet jelent annak, aki segítségül hívja a nevét. Az Úr orcája előtt élni, az ő világosságának a vonzásában keresni Őt, ettől áldottabb helyzetben nem is élheti meg hitét a ma élő ember sem. Az Ároni áldásban is ott van, hogy „fordítsa feléd orcáját az Úr”, de több esetben előfordul ez a kép a zsoltárookban:

Zsolt4,7: „⁷Sokan mondják: Bár jó napokat látnánk, és ránk ragyogna orcád világossága, URunk!”

Zsolt: 22,25: „²⁵Mert nem veti meg és nem utálja az elesettek nyomorúságát, nem rejti el orcáját előlünk, segélykiáltásukat meghallgatja.”

Zsolt67,2: „²Legyen kegyelmes hozzánk az Isten, áldjon meg bennünket, és ragyogtassa ránk orcáját! (Szela.)”

Ha az Úr elrejtje orcáját, az egyenesen a haragjának a jele.

A zsoltár Izráel történetéről szól egészen az ígélet földjére való bevonulásig.

A zsoltárban is láthatjuk, hogy Isten soha nem feledkezett meg az ígéreteiről. Az, hogy Izráel ősatyáinak adja örökségül Kánaán földjét, be is teljesedett.

Egyedül az Úr az a környezetünkben, aki szavát nemcsak a múltban, hanem a jelenben is teljesíti. Sőt a jövőnkre is reménységgel tekinthetünk, mert mindaz, amit megígért az eljövendő országgal kapcsolatban hittel már itt a földön megragadható és úgy élhetünk, mint Isten gyermekei, akik ma a zsoltár segítségével készek emlékezni, de a jelenben hinni, hogy Isten ígéretei minden időben beteljesednek.

Kedves Testvérek! Egyedül itt van a választott nép fölkeneteknek nevezve. Az Ószövetség általában a királyt nevezi felkenetek. Ilyenkor a király az Úr Lelkét kapta meg, s így már sérthetetlennek számított. Az ősatyákat is maga az Úr védelmezte. Mózes 1. könyvében van még egy hely, ahol Ábrahám prófétának van nevezve. Ebből is láthatjuk, hogy a későbbi kor mennyire tisztelte az ősatyákat.

A Józseffel kapcsolatos történetek az éhínség, a rabszolgaság, a börtön mind arra mutatnak, hogy Isten eléri célját. Nem egyik napról a másikra jött József jóléte Egyiptomban. Sőt szenvedett bőven és évek hosszú sora után szembesült azzal, hogy az Úr megszabadította.

Hám országa Egyiptom egyik megnevezése.

Egy kisebb eltéréssel, de az egyiptomi csapások is fel vannak sorolva. Az 5. és a 6. csapás hiányzik.

Az eseményeket összehasonlítva a kivonulás történetével, nem nagyon jelenik meg a nép elégedetlensége, a hangsúly Isten tettein, csodáin és szabadításán van.

Az Úr sok jótéteményére úgy kell válaszolnia a választott népnek, hogy megtartja rendelkezéseit és tanításait.

Az Úr feleletet vár. S, ha megszületik az ember szívében a hála azt csak az Istennek tetsző étellel lehet kifejezni.

Egyik éven a hittanosoktól olyat kértem, hogy adventi időszakban vezessenek hálanaplót. Minden nap köszönjenek meg valamit Istennek. A hála alkalmával a szív érintkezik a szívvel.

Egyedül a hála teheti az embert Isten irányába elégedetté. A hála megvéd az aggodalmaskodástól.

Isten ma is kész az embert szívével-szeretetével keresni, de mi a helyzet a mi szívünkkel. Nyisd meg szíved Isten előtt drága testvérem! Engedd, hogy életed lapjai végigpörögjenek előtted! Emlékezz! Értékelj! Van miért hálásnak lenned? Adj hálát Istennek! Válaszolj neki tetteiért egész életeddel! Ámen

Újszövetségi ígerés: Jakab 4, 11.,12.

„¹¹Ne rágalmazzatok egymást, testvéreim. Aki testvérét rágalmazza vagy ítélkezik felette, az a törvényt rágalmazza, és a törvény felett ítélkezik. Ha pedig a törvény felett ítélkezel, nem megtartója, hanem ítélőbírája vagy a törvénynek. ¹²Egy a törvényadó és az ítélőbíró, aki megmenthet és elveszthet. De ki vagy te, hogy ítélkezel felebarátod felett?”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Egy gyülekezetben az őszinte bűnbánattartásnak és megalázkodásnak az is jelévé kell, hogy váljon, hogy megszűnik a másik rágalmazása. Gyönyörű a magyar nyelv. A szó tövének köszönhetően is láthatjuk, hogy olyan a rágalmazás, mintha megrágnánk a másikat, a rágás közben pedig vannak, akik csámcsogni is szoktak, ami bántani tudja az ember fülét egy

közösségben. A rágalmazás rokon értelmű szavai a következők: gyanúsít, meghurcol, vádaskodik, sérteget, ócsárol, mocskol, hírbe hoz, megszól.

„Ne rágalmazzatok egymást, testvéreim.” -Mert miközben a másik embert rágalmazunk a saját életünket is felemésszük. Nem telhet azzal életünk értékes ideje, hogy mások bűne felett ítéletet fogalmazunk meg. Azt gondoljuk nem tud és nem lát mindenki mindent a környezetünkben. Nemcsak az embereknek van szeme, füle és szája, hanem mindenek fölött áll a törvényadó és ítéletbíró. Az, akinek rendelkezéseiben bízva megmentésben részesülhetek, ha nem szennyezem ajkam a testvér, sőt a törvény rágalmazásával.

A cselekedetek hangsúlyozása esetében Jakab levelében láthatjuk, hogy az embernek alázatos szívvel kell cselekednie a parancsolatoknak megfelelően, senki sem kívülálló. Nem azt a feladatot kaptuk, hogy kritikusai és bírái legyünk a másik embernek.

A törvényt a szeretet parancsa foglalja össze.

Jak2, 8 „⁸Ha ellenben betöltitek a királyi törvényt az Írás szerint: „Szeresd felebarátodat, mint magadat!”, helyesen cselekedtek.”

Szállj ki drága testvérem a bírói székből, mert az nem a te széked. Ítékezés helyett a szeretet gyakorlására lettünk elhívva. Nekünk nem jogaink vannak, hanem kötelességeink. Egyedül Istennek van joga bármihez az életünkben.

Ki vagy te? Ismered magad annyira, hogy belásd nem helyes, amit csinálsz. Ki a te felabarátod? A másik emberről alkotott véleményed mutatja meg igazán, hogy szeretettel tekintesz-e testvéredre. Ne mérgezd magad és ne mérgezd a környezetet, annyit nem ér. Eljön az az idő, amikor a bírói szék előtt egyesével állunk majd meg, s ott már elhallgatunk.

Ott már csak én és az egyetlen ítélobíró állunk szemben, az a Bíró, aki megmenthet vagy elveszthet. Kész vagy ma drága testvérem lélekben fejet hajtani, alázatosan fejet hajtani a törvényadó és ítélobíró előtt? Valld meg rágalmazásaidat. Neki-az Úrnak mond el, hogy ki vagy te és ne egy másik személynek, hogy ki a harmadik.

Az Úr Igéjén keresztül ma is keres. Fiát azért küldte és Fia azért jött el, hogy bennünket megmentsen és megtartsan. (S csak ismételni tudom saját magam, az ószövetségi ígerész magyarázatát is ezzel a mondattal zártam): Adj hálát Istennek! Válaszolj neki tetteiért egész életeddel! Ámen

Utóima:

A Mennyben fent a trónusnál,
Hol Krisztus értem közbenjár,
Nagy főpap, égi kezesem,
Örökre biztos védelmem.
Markába véste nevemet,
Szívébe írta, nem feled,
Örökké Ő lesz pártfogóm,
Elnémul minden vádolóm,
Elnémul minden vádolóm.

2. Mikor a Sátán megkísért
És vádol megbánt bűnökért,
Jézusra nézek, áldom Őt,
A bűneimből megmentőt.
Ő halt meg minden vétkemért,
A büntelen a bűnösért,
Isten a bíró fölmentett,
Jézusra nézve engedett,
Jézusra nézve engedett.

3. Íme a Bárány, Ő van ott,
Feltámadt és üdvöt hozott,
Ő mondja: „Megváltód vagyok,”
Nem vonja vissza, mit adott.
A Bárány vére volt az ár,
Ő nála többé nincs halál,
Krisztusban üdvöm készen áll,
Ott fenn az Isten trónjánál,
Ott fenn az Isten trónjánál. Amen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Áldás: „⁸Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.”(Róm5,8)Ámen

Ének: 1:1-4: „Aki nem jár hitlenek tanácsán...”